

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ  
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΜΕΣΟΓΑΙΑΣ & ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ

## ΚΗΡΥΓΜΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΩΝ ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2018

### ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΒΑΪΩΝ (Ιωαν. ιβ´1-18 ) 1 Απριλίου

Ὁ Κύριος εἰσέρχεται σήμερα θριαμβευτικά στὰ Ἱεροσόλυμα. Πλήθος κόσμου ξεχύθηκε στούς δρόμους, γιά νά τόν ὑποδεχθεῖ μέ κλαδιά ἀπό φοίνικες. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, φώναζαν, ἐν ὀνόματι Κυρίου, ὁ βασιλεύς τοῦ Ἰσραήλ.

Τά βαΐα τῶν φοινίκων συμβόλιζαν τήν νίκη τοῦ Χριστοῦ καί προμήνυαν τήν ἀνάστασή του. Ποιοί ἀποτελοῦσαν τά πλήθη; Μήπως οἱ ἄρχοντες καί ἄνθρωποι ἀνωτέρας τάξεως; Μήπως οἱ μεγάλοι καί τρανοί τῆς ἐποχῆς; Ὁχι. Ὁ ἀπλός λαός ἔτρεξε νά Τόν προῦπαντήσῃ καί μέ τρόπο αὐθόρμητο ἐκδήλωσε τόν σεβασμό του καί τήν ἀναγνώρισή του πρὸς τόν Χριστό. Τόν ἐπευφημοῦσε ὡς βασιλέα καί ἐπίγειο ἄρχοντά του. Τόν ἀποκαλοῦσε εὐλογημένο καί ἀπεσταλμένο τοῦ Θεοῦ, δηλαδή Μεσσία. Φώναζαν, ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις, πού πάει νά πεῖ, σῶσε μας, σύ ὁ Ὑψιστος. Ἐπάνω σωτηρία, κάτω ἔρχεται φιλανθρωπία.

Στή γῆ πατοῦσαν, μά στόν οὐρανό βρῖσκονταν. Σῶμα εἶχαν, ἀλλά μέ τούς ἀγγέλους ἦσαν κοινωνοί. Ἰουδαῖοι στό ὄνομα, χριστιανοί στήν πραγματικότητα. Ὅλο τό πλήθος ἀπό τόν οὐρανό, ἀπό πάνω ἔλαβε τήν μαρτυρία καί τόν φωτισμό. Πῶς ἀλλιῶς γνώριζε ὁ ὄχλος, ὅτι ὁ Χριστός εἶναι βασιλιάς, ἀφοῦ δέν τόν ἔβλεπαν νά φοράει βασιλικό διάδημα; Δέν φοροῦσε βασιλικά ἐνδύματα, δέν τόν συνόδευε στρατιωτικό ἄγημα, δέν προηγεῖτο ἵππικό καί χρυσοποίκιλτα ἄρματα. Πῶς τό κατάλαβαν; ἀπό ποῦ ἤξεραν, ὅτι εἶναι βασιλιάς; Μελετοῦσαν τήν Ἁγία Γραφή.

Λίγες ὅμως ἡμέρες μετά ὁ ἴδιος ὁ λαός θά ἀποδοκιμάσῃ τόν Διδά-σκαλο. Θά τόν διώχνει ἀπό τήν ζωή του, θά τόν παραδώσῃ στό θάνατο. Θά ζητάει τήν σταυρική του καταδίκη.

Ποῦ εἶναι τά ὡσαννά καί οἱ ζητωκραυγές; Αὐτά τώρα λησμονήθη-καν, πετάχθησαν στήν ἄκρη. Τώρα ὠρύνονται καί ἀγριεμένοι φωνάζουν σταυρωθήτω. Γιατί ὅλα αὐτά; Γιατί ἡ παρουσία τοῦ Χριστοῦ γιά κάποιους ἦταν καί παραμένει ἐνοχλητική. Οἱ ἄρχοντες, οἱ μεγάλοι καί ἰσχυροί ἔβαλαν σέ ἐνέργεια τό σχέδιό τους. Μέ δημαγωγικό καί ὑποκριτικό τρόπο ἔπεισαν τόν λαό, ὅτι ὁ Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος εἶναι ἐπικίνδυνος γιά τόν τόπο.

Καί ὁ λαός παρασύρεται ἀπό αὐτούς. Ἐέχασε τά θαύματα. Λησμόνησε τά λόγια του. Ἐκλείσε τά μάτια του στίς θεραπεῖες. Πλέον δέν ἀκούει καί δέν θυμᾶται οὔτε τίς δικές του

προηγούμενες ζητωκραυγές. Ο ὄχλος συνειδητά ἢ ἀσυνείδητα στέκεται ἀπέναντι στόν Ἰησοῦ καί ζητᾷ τή θανάτωσή του.

Καί νά σκεφθεῖ κανεῖς, ὅτι ὅλοι αὐτοί ἦσαν θρησκευόμενοι, πού ἦρθαν ἀπό διάφορα μέρη τοῦ Ἰσραήλ, ἀνέβηκαν στά Ἱεροσόλυμα, γιά νά προσκυνήσουν στό νάό τοῦ Σολομῶντος καί νά γιορτάσουν τήν μεγάλη γιορτή τοῦ Ἑβραϊκοῦ Πάσχα. Πῆγαν νά λατρέψουν τόν Θεό, ἀλλ' ἔγιναν θεοκτόνοι. Ἐφόνευσαν τόν Υἱόν τοῦ Θεοῦ.

Ἡ ἱστορική αὐτή πραγματικότητα, ἀγαπητοί μου, πρέπει νά μᾶς προβληματίσει. Εὕρισκόμεθα πρό ἕξ ἡμερῶν τοῦ Πάσχα. Πολλοί χριστιανοί, τώρα τήν Μεγάλη Ἑβδομάδα, θά τρέξουν στούς Ναούς, θά γεμίσουν τίς Ἐκκλησίες. Καταλαβαίνουμε ἄραγε τό βαθύτερο νόημα τῆς σταυρώσεως; Θά συγκινηθοῦμε συναισθηματικά καί θά κλάψουμε γιά τόν Χριστό. Μά δέν εἶναι προτιμότερο νά κλάψουμε γιά τούς ἑαυτούς μας καί τίς ἀμαρτίες μας; Ἔτσι εἶπε ὁ Κύριος στίς γυναῖκες, πού ἔκλαιγαν πίσω του, ὅταν ἀνέβαινε τόν ἀνηφορικό δρόμο τοῦ Γολγοθᾶ φορτωμένος τόν σταυρό. Γυναῖκες τῆς Ἱερουσαλήμ, γιά σᾶς νά κλαῖτε, ὄχι γιά μένα. Γιά τίς συμφορές, πού πρόκειται νά σᾶς βροῦν.

Θά ἀνάψουμε πολλά κεριά αὐτές τίς μέρες, μά δέν θά φωτισθοῦν μέσα μας τά σκοτάδια τῆς δικῆς μας ζωῆς καί ψυχῆς. Θά ἐτοιμάσουμε πλούσια τραπέζια καί θά ἀπολαύσουμε τά ἀγαθά τοῦ Θεοῦ. Θά αἰσθανθοῦμε ὅμως τήν ἀνάγκη νά καθήσουμε στό δικό Του τραπέζι; Στήν Ἁγία Τράπεζα, στή Θεία Κοινωνία;

Ἀγαπητοί μου,  
Στήν Μεγάλη Ἑβδομάδα πού ξεκινᾷ ὀφείλουμε νά συμφιλιωθοῦμε πρῶτα μέ τόν ἑαυτό μας καί κατόπιν μέ τούς ἄλλους. Εἶναι ἀνάγκη νά ἀναπαυθοῦμε μέσα ἀπό τή συγχώρηση τοῦ μυστηρίου τῆς ἐξομολογή-σεως. Ἄν δέν κάνουμε ἔτσι, χάνουμε ἄλλη μιά πνευματική εὐκαιρία.

Θά ἦταν σωτήριο ἄν αὐτό τό Πάσχα ἀποδειχθεῖ γιά ὅλους μας διαφορετικό ἀπό ὅλα τά προηγούμενα. Νά εἶναι ὄντως Πάσχα. Ἕνα πέρασμα δηλαδή σέ ὀρθή νοοτροπία καί τρόπο. Σέ πνευματική ζωή. Σύμφωνη μέ τά μέτρα τοῦ Χριστοῦ. Νά ἀγαπήσουμε τούς σταυρούς τῆς ζωῆς μας γιά νά πλησιάσουμε τόν Σταυρό τοῦ Χριστοῦ καί νά ἀφήσουμε τό πανάγιο Αἷμα Του νά τρέξει πάνω μας. Νά μᾶς ποτίσει, νά μᾶς χορτάσει, νά μᾶς καθαρῖσει, νά μᾶς μεταμορφώσει καί νά μᾶς ἀναστήσει. ΑΜΗΝ.

[dkpdf-button]